

[Helle Døgn]

Den tredje påstand er den om disciplinkrisen i folkeskolen. Hvis man taler om disciplinkrise og dermed mener, at vi har forladt kadaverdisciplinen og den blinde autoritets-tro, ja, så er det ganske rigtigt. Den har vi da heldigvis kun få rester af i folkeskolen, og det kan også ses som et positivt resultat af forældredindflydelsen i skolen. I øvrigt er denne påstand ganske raffineret placeret i dagspressen, og man har ført denne debat på en så tilpas diffus måde, at diskussionen om disciplinkrisen hverken kan måles eller vejes. Jo, den kan måles på ét punkt, nemlig ved at finde ud af, hvor mange elever der forlader folkeskolen. Der har vi også klare tal, der viser, at på 8. klasseniveau med en årgang på ca. 78.000 elever er der 2.500 elever, der forlader folkeskolen for at søge alternativ undervisning, og der er ca. 2.000 elever, der falder ud af uddannelsessystemet i en længere periode, altså går ud efter § 33 i folkeskoleloven.

Man kunne også, som nogle gør, lave en sammenkædning mellem den faglige niveau-sænkning og disciplinkrisen og fremdrage specialundervisningen som en argumentation.

Specialundervisningen og stigningen i forbruget af specialundervisningen har været kritiseret heftigt, ikke mindst af fremskridts-partiet, af venstre og konservative, som lapperier på enhedsskolen. Specialundervisningen gives ikke, som disse partier hævder, i de ældste klasser i folkeskolen for at lappe på en lighedsfilosofi. Specialundervisningen gives hovedsagelig i de yngste klasser. Her kan vi støtte de mange klare forældretilkendegivelser om, at man ønsker, at børnene ikke skal sorteres i særfororgsinstitutioner, på specialskoler eller specialspor. Forældrene ønsker deres barn og klassen holdt sammen. Specialundervisningen har derfor ændret karakter og anvendes i dag hovedsagelig i de yngste klasser som kortere kurser, 3 måneders kurser, for at modvirke en sortering, for at modvirke, at børnene falder ud på et meget tidligt tidspunkt af sammenholdet og den faglige indlæring. Vi deler den opfattelse, at børnene ikke skal sorteres ud fra et klassefællesskab, men støttes i at være med, bl.a. ved hjælp af småkurser, sådan som den moderne specialundervisning fungerer i dag.

Som noget selvfølgelig bør de partier, som tager et ansvar for den folkeskolelovgiv-

ning, vi har lavet i 1975, deltage konstruktivt i debatten. Det gør vi som socialdemokrater gerne. Socialdemokratiet har naturligvis også et ønske om ændringer. Vi har naturligvis ikke noget ønske om alene at forsvare alt det, der foregår i folkeskolen i dag. Vi har også krav og ønsker at stille til den fortsatte udviklingsproces, som samfundets grundskoletilbud skal være båret af.

Folkeskolen har evne til en faglig, samfundsrelevant fornyelse. Det er netop indbygget i folkeskolesystemet gennem lærernes metodefrihed, der i respekt for forældrenes mening og livssyn giver mulighed for at tage nye forskningsmæssige og metodemæssige landvindinger ind i arbejdet. Folkeskolen skal tage stadig nye opgaver op, og folkeskolen kan og skal for det enkelte barn give muligheden for en udvikling og en indlæring, som netop det barn har brug for, og som rækker ud imod vore børns fremtid.

Socialdemokratiet ser naturligvis gerne en udvikling i retning af, at den sidste rest af delinger, prøver, eksaminer og karakterer bortfalder. Det har naturligvis glædet os at konstatere, at forældre, elever og lærere lokalt har ønsket denne undladelse af kursusdeling for snart 40 pct.s vedkommende i år, og til næste år nærmer vi os som tidligere omtalt de 50 pct. Den politiske konsekvens af denne udvikling er vi parate til at tage, om ikke i dens fulde udstrækning, da som et første skridt i retning af, at de, som ønsker undladelse af kursusdeling, og som har fået dette bevilget, ikke skal gentage ansøgningen til ministeriet år efter år. Vi ønsker antallet af prøver og eksaminer skåret ned, helst afskaffet, idet det ikke skaber andet end uro og en negativ undervisningssituation. Vi tror ikke på, at kuren er at gøre den boglige skole endnu mere boglig, end den allerede er i dag, som f. eks. foreslået af venstre og det konservative folkeparti. Vi ser det som et problem, at den valgfrihed, som vi i 1970'erne syntes det var så indlysende rigtigt at tilbyde eleverne, i dag fungerer på den måde, at den enkelte elevs skema bliver fyldt op stort set udelukkende med boglige fag, således at praktiske, musiske fags placering i folkeskolens hverdag er blevet væsentligt svækket. Det mener vi kun at der kan rettes op på ved at se lidt nærmere på forholdet mellem tilbuds- og tilvalgsfag. Også dette er vi selvfølgelig parate til.